

מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 052-7651911

אור הזוהר

58

התעוררות חבורת תתק"ס

אחינו בית ישראל האספו ואגידה לכם, את אשר קבלה נשמתנו בהר סיני, כלנו נתאסף יחד שבטי ישראל 960 איש, לסים את כל ספר הזוהר הקדוש בשש דקות בלבד, ובכך נפעל לקרוב הגאולה במקום הקדוש והנפלא, ואתה איש יהודי, בא והצטרף ללמוד יחודי, לקים רצון אלקינו, החפץ להחיש ולגאלנו, ותזכה לקבל פני משיח צדקנו. כל משתתף זוכה, בשש דקות בלבד לסים 960 פעם את הזוהר הקדוש.

כל איש ישראל, מחיש את הגואל, בלימוד באחדות ובאהבה, במקום השראת השכינה, יחד שבטי ישראל קדושים, לומדים דברי אלוקים חיים, ומרבים את שפע הרחמים, וכל ישראל מתעוררים ושבים, ומיד נשמע קול משיח, הנה נגאלנו כלנו נשיח, וקול השופר נשמע בארצנו, הנה בא משיח צדקנו.

וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, בְּלִבָּם
וּנְפֻשָׁם הֵם מוֹכְנִים וּמְזוּמְנִים, בְּרִבְבוֹת
וְאֵלֶּפִים, כָּל יוֹם לְהַקְדִּישׁ מְזֻמָּנִים, 6 דְּקוֹת
לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם.

מִטְּרַת הַלִּימוּד הַקְּדוּשׁ הִיא לְעוֹרֵר בְּעֵת רְצוֹן נִפְלָא
אֲשֶׁר שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פְּתוּחִים, וְלִהְתְּחַבֵּר עִם
הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א, לְמַעַן יַעֲמֹד
בַּתְּפִילָה וְיַעֲוֹרֵר זְכוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (בַּמָּאמָר
פְּתַח אֱלִיהוּ), קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן לְעוֹרֵר אֶת הָעֲלִיוֹנִים אֵלֶיךָ
הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא לְמַעַן הָקִים
אֶת הַשְּׂכִינָה מַעֲפָרָה וְלִקְיִים בְּנוֹ "תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא
יֹסִיף לְהִגְלוֹתְךָ" (אִיכָה ד כב). וְתַתְּעוֹרֵר חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן
לְהוֹשִׁיעַ הַבָּנִים, "וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם", וּבְזִכּוֹת אֲשֶׁר
נָקִים (מְלֹאכֵי פָּרָק ג כב-כד) "זְכְּרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי" נִזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ דְּבָרֵי הַנְּבִיא "הִנֵּה אֲנִכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְהַשִּׁיב לִב
אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלִב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם" כב"א.

כְּבָר הַבְּטִיחַ לָנוּ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאֱלִיהוּ
הַנְּבִיא כִּי בְּזִכּוֹת הַתְּעַסְקוֹת בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ נִצָּא
מִהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְכָתְבוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לְגְרוּס
וְלַעֲסֵק בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה, אֲשֶׁר הַזּוּהַר
הֵנוּ הַחֲרֹב הַמְּקַצֵּצַת אֶת הַטְּמָאָה וְהַיִּצָּר הָרַע, הַזּוּהַר

מִזֶּכֶּךָ אֶת הָאָדָם וּנְפֹשׁוֹ, עֲקְרוּ שֶׁל הַזּוֹהַר הוּא מוֹסֵר קְדוּשׁ, עֲבוֹדַת הַשֵּׁם טְהוֹרָה, אֶהְבֵּת הַשֵּׁם וְיִשְׂרָאֵל, מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְלֵאָה לְתַכְלִית הַנְּצֻחִית, הַזּוֹהַר הוּא אֲוִיר הַנְּשֻׁמָּה, כְּפִי שֶׁהַגּוֹף זְקוּק לְאֲוִיר, כִּף זְקוּקָה הַנְּשֻׁמָּה לְזֵהַר הַקְּדוּשׁ, וּבִיחַד עִם קִיּוֹם הַהֶלְכוֹת וְהַמְצוּוֹת, לִימוּד כָּל פְּרֻדֵּי הַתּוֹרָה, פֶּשֶׁט הַהֶלְכוֹת, רַמְזֵיהֶן, דְּרוּשֵׁיהֶן וְסוּדוּתֵיהֶן, מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְחַלְטֵת לְקִיּוֹם וְלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּטְהוֹרָה וּבְקִדְשָׁה, וְאֵז נִזְכָּה לְאֲוִירוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂיוּפִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, הִנֵּה יָמִים בָּאִים אֵלֵינוּ, מֵתוֹךְ חוֹשֶׁךְ הָעַמִּים, וְשִׁנְאֵת הַגּוֹיִים לְעַמּוֹ הַנִּבְחָר שֶׁל הַקְּב"ה, וְכַעַת אָנוּ נִמְצָאִים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְכָל הַסִּמְנִים מְעִידִים כִּי רַח"ל מְלַחֵמָה אִיוֹמָה מֵתְקַרְבֵּת, מְכַל עֵבֶר...

אֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמוֹךְ אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים!
וּלְשִׁמְעַ לְקוֹל דְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְאֵלֵיהּ הַנְּבִיא
מְבַשֵּׁר טוֹב מְבַשֵּׁר הַגְּאוּלָּה! וְעַל יָדֵי מַפְעֵל הַזּוֹהַר
הָעוֹלָמִי, בְּהַסְכַּמַּת גְּדוּלֵי הַדּוֹר, נוֹצֵיא מֵהַכַּח אֶל הַפּוֹעֵל
קְרִיאָה לְכָל יְהוּדֵי בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם לְקַרְא וְלִלְמוּד
בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְלִהְיוֹת חֵלֶק מֵהַמְתַּחֲבְרִים לְקְדוּשָׁה, עִם
קְבוּצוֹת הַמְּסִימּוֹת אֶת כָּל סֵפֶר הַזּוֹהַר בְּהַשְׁקָעָה שֶׁל 6
דְּקוֹת בַּיּוֹם. [רְאֵה לְהֵלֵן מֵה שְׁמֵרוּיִחַ בְּזִמְן מוֹעֵט].

כָּל מִשְׁתַּתְּף יִקְבַּל אֶת חֵלְקוֹ בְּקְרִיאָה הַמְּשַׁתְּפַת
שְׁתַּחֲלָתָהּ בְּכַתֵּל הַמְּעַרְבֵי שֶׁלֹּא זֹזָה שְׂכִינָהּ מִמֶּנָּה

לְעוֹלָם (זוהר שמות ה:) עִם הַתְּחַבְּרוּת אֶל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, וּמִשָּׁם נִמְשִׁיךְ נִשְׁמָתוֹ אֶל הַיְהוּדִים דִּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר. וְעַל יְדֵי כֶּךָ יִפְנֹס הוּא וּבְנֵי בֵיתוֹ וְכָל הַמְּשַׁתְּפִים עִמּוֹ וְהַמְּסִייעִים בְּעֵדוֹ לְתַבְתַּנּוּ הַמְּגִנָּה וּמְצִילָה מִפְּנֵי הַמְּבוּל הַנּוֹרָא וּמִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג שֶׁל אַחֲרֵית הַיָּמִים. כְּנַאֲמַר "סְכוּת לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקָ" וַיִּנְצְלוּ בְּוּדָאֵי בְּזְכוּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי. וּבְזֹאת אֶת אַחֵי אֲנָכִי מִבְּקֵשׁ לְקִיִּים דְּבָרֵי הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה (פָּרָק נז יג-יד) "בְּזַעֲקָךְ יִצְיִלְךָ קְבוּצֶיךָ... וְהַחֹסֶה בִּי יִנְחַל אֶרֶץ וַיִּירֶשׁ הָר קְדָשִׁי. וְאָמַר סְלוּ סְלוּ פָּנֵי דָרְךָ...". וְלַהֲיוֹת מ-960 [תתק"ס] הָאֲנָשִׁים הַנִּבְחָרִים שְׂיָזְכוּ אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מֵעַפָּר לְהָרִים כְּמֵאֲמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה פָּרָק נז טו, יח, יט) "לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפִלִים, וְלַהֲחִיֹּת לֵב נִדְכָּאִים, דְּרָכֵי רְאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ, שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר ה' וַרְפָּאתִיו". וּבְזֶה תִּתְרַבֶּה הָאַחֲדוּת וְהָאֲהָבָה בְּיִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשִׁים.

הַתְּכַנְּוִית הַקְּדוּשָׁה: א. כָּל אֶחָד יִקְבַּל כֶּרֶךְ אֶחָד בְּחִינָם לְלַמּוּד יוֹמִי. ב. כּוֹלְנוּ מִתְקַשְּׁרִים בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ לַתְּנַא הָאֱלוֹקֵי הָרִשְׁב"י ע"ה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכֶךָ מִמְּשִׁיכִים אֶת נִשְׁמָתוֹ אֵלֵינוּ לְהַשְׁפֵּעַת יְשׁוּעָה וְרוּחִמִּים. ג. לְחַלֵּק אֶת סְפָרֵי הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ הַנִּדְפָּס מִחֲדָשׁ עִם תְּרַגּוּם בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ כָּל סְפָר הַזוּהַר 960 כְּרַכִּים. ד. כָּל אֶחָד יִלְמַד 6 דְּקוּת בְּיוֹם,

לְסִיּוֹם אֶת הַחֻבְרַת וַיִּתְמִיד בְּכָל יוֹם 6 דְּקוֹת לְחֻזוֹר
 עָלֶיהָ בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם, וְכֵן מִצְטָרֵף לְחֻבְרַת 960
 אֲנָשִׁים הַמְּסִיּוּמִים בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַזוהַר.
 ה. וַיִּחְשַׁב לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַחֻבְרָה הַקְּדוּשָׁה כְּאֵלוֹ סִיּוֹם
 בְּכָל יוֹם 960 פְּעָם אֶת כָּל סֵפֶר הַזוהַר הַקְּדוּשׁ. ו. כָּל
 יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְתוֹךְ סוּפַת הַרְשָׁב"י הַמְּגִן הָרִאשִׁי
 וְהָאֲמִתִּי לְכָל הַדוֹר כּוּלוֹ. ז. יְהוּדִים זְכָרוּ!!! כְּמוֹ נַח
 בְּשַׁעֲתוֹ עֲכָשׂוּ הַתִּיבָה פְּתוּחָה וְכוּלָם יְכוּלִים לְהִפְנֹס,
 נָא לְהִזְדַּרְזוּ לִפְנֵי הַמְּבוּל. שְׁהַזְהַר הַקְּדוּשׁ הוּא תַבַּת נַח
 הַמְּצִילָה שֶׁל הַדוֹר. ח. כָּל הַמְּשַׁתְּתֵף בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ
 הַזֶּה יִקְבַּל שְׂכָר עֲצוּם כְּנֶגֶד כּוּלָם כְּמַבְאָר לְהֵלֶן. ט. כָּל
 אֶחָד יִרְאֶה לְקִיּוּם מֵאֲמַר חַז"ל גְּדוּל הַמְּעֻשָׂה יוֹתֵר מִן
 הָעוֹשָׂה, יִקְבַּל כְּמָה חוּבְרוֹת שְׂרוּצָה לְחֵלֶק בְּחִינָם, כְּדִי
 שְׂיִזְכֶּה וַיִּחְלַק סְפָרֵי זוהַר בְּחִינָם לְחַבְרָיו וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ
 הַקְּרוּבִים וְהַרְחוּקִים לְאֲנָשִׁים מְסִיּוּמֵי הַזוהַר מִיַּד יוֹם
 בְּיוֹמוֹ, שְׁעֲלִיָּהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד, וַיִּקְבַּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוּלָם,
 וְכֵאלוֹ בְּרָאָם כְּמַבּוֹאֵר בְּזוהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) וּבְסֵפֶר
 חֲסִידִים וּבְגֵר"א, וְעוֹד.

וְכָל הַמְּשַׁתְּתֵף בְּזֶה מְקַבֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם שְׂכָר
 כְּאֵילוֹ סִיּוֹם 960 תַּתְק"ס אֶת הַזוהַר הַקְּדוּשׁ
 בְּכָל יוֹם בְּשֵׁשׁ דְּקוֹת בְּלִבָּד, וְכָל אֶחָד מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד
 כָּל אֶחָד מֵהַחֻבְרָה שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָר 960 סִיּוּמִים, הַיּוֹצֵא
 מִכֶּף כָּל אֶחָד מִכָּפֶל בְּ-960 אֲנָשִׁים (בְּאֵר מֵים חַיִּים) -

יוצא 960 כפול 960 = 921,600 סיומי זוהר בכל יום, ונחשב לכל אחד מהמשתתפים כאילו סיים 921,600 סיומי זוהר הקדוש בכל יום (ועין שמחת הרשב"י).

הא כיצד? כל אחד מ-960 איש נחשב לו כאילו סיים כל הזוהר הקדוש לבדו, כי השתתף עם החבורה כדברי השדי חמד (מערכת מ' סי' קצח), וזה לשונו: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשותפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשהו בלה לבדו, עכ"ל (ראה עוד: ברכות מז:; משנה ברורה סי' נה ס"ק ע"ג, אהבת חסד ח"ב פרק ט"ז, ועין שם משבת דף ג.)

וכדברי הבאר מים חיים פרשת תצוה (פתב יד דף כ"ד), וזל"ק: גם יאמר על מאמר רז"ל "בתוך כל אחד ואחד" כי אמרו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו... אז לבד מזה שכל אחד עושה מצותו שפא למקום קדשה לברך שמו יתברך ברבים, ולבד זה גם מזכה את התשעה שעמו ואז זכות הרבים תלוי בו גם כן להיות בו זכות עשרה עושה מצוה. [כלומר: שמקבל שכר כל העשרה]. והנה לפי מאמר חז"ל בסוטה בענין הערבות, האיד שכל אחד ואחד מישראל נעשה ערב בעדו ובעד חבירו ובעד כל הערבות של ששים רבוא שעליו, אם כן כל שפן במדה טובה

בן יהודה איש כפר עכו אמר משום רבי שמעון: אין לך מצוה ומצוה שכתובה בתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות (לכל אחד, רש"י) של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים... אמר רבי, לדברי רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שלא נכרתו עליה ארבעים ושמונה בריתות של שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים, נמצא לכל אחד ואחד מישראל שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים... וברש"י: ואתא רבי למימר, לדברי ר' שמעון שבא למנות את בריתות הערבות, יש לו למנות ארבעים ושמונה בריתות של ששים ריבוא לכל אחד, ובכל אחד האלה יש ששים ריבוא, שכולם נתערבו זה בזה על חובותם ועל ערבותם. נמצא כל אחד מקבל עליו ערבות של ששים ריבוא בשביל חובות של חבירו, וכל אחד מששים ריבוא הללו קיבל עליו בריתות ששים ריבוא בשביל ערבות שנתערבו אחיו על חביריהם, וזה קיבל עליו אף ערבות של ערבים, ע"כ. ועיין בתוס' שם, וז"ל... דלר"ש בן יהודה קבל עליו כל אחד מישראל לתרי"ג מצות קצ"ח ריבוא ריבואות וחי' אלפים ריבואות ותי"ג ריבואות ושבע אלפים ומאתים בריתות לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים וחמש מאות בשביל ערבותן אם יעברו עליהן 1,980,084,137,200 במילים: אחד טריליון, 980 ביליון, 084 מיליון, 137 אלף 200 - ולרבי אליבא דרבי שמעון ששים ריבוא פעמים ושלשת אלפים ותקנ"ה פעמים חשבון זה בריתות קיבלו עליהן. ועיי' רש"ל שם. אם כן החשבון הוא ריבוא ריבואות שאין לשאר ולתאר. ועוד ראה חומר הדבר ברמב"ן בפרשת תבוא על פסוק "ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת", הביא מה דאיתא בירושלמי שזה קאי על החיוב להקים את התורה ביד המבטלים אותה, שאפי' הי' צדיק גמור במעשיו, והי' יכול להחזיק את התורה ביד הרשעים המבטלים אותה, ולא החזיקה, הרי זה ארור ח"ו, יעיי"ש. ונמצא שהמצוה הזאת חמורה הרבה יותר משאר מצות עשה. - וכתב החפץ חיים בפירוש "עלינו ועל דורותנו ועל כל דורות", דקאי על ברית בין הבתרים. וממילא נמצא שקבלנו עונשים על כל הדורות. ומרובה מדה טובה ממת פורעניות, ולכן כיון דבמדת פורעניות כן, כל שכן במדה

כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה בְּזָכוֹת אֵלּוּ עֲשָׂרָה זֹכָה כָּכָל עֲשָׂרָה זָכוֹתַיִם אֲשֶׁר לְחִבְרוֹ, וְאִז עוֹלָה זָכוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְזָכוֹת מְאֵה... אִז יַעֲשֶׂה הַחֲשָׁבוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד לְחֲשָׁבוֹן מְאֵה, וְזֶה רִמּוֹז "כִּי אַתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ", פְּרוֹשׁ לְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁפָּעַל אִם זָכָה הָרַבִּים בְּזֶה הַפְּעֻלָּה, אִז זָכוֹת הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ וְעוֹלָה זָכוֹתוֹ לְמֵאוֹת וְלֶאֱלָפִים, עכ"ל. - אִם כֵּן, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַחֲבֹרָה יֵשׁ זָכוֹת שֶׁל 921,600 סִיּוּמִים, וְכִיּוֹן שֶׁהַחֲבֹרָה הִיא 960, מְדִין עֲרֵבוֹת מְכַפֵּל בְּכָל 960 שְׂיֵשׁ לְכָל אֶחָד, כְּלוֹמֵר: 960 כְּפוֹל 960 וְזֶהוּ 921,600 [תִּשְׁעַ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת] סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ.

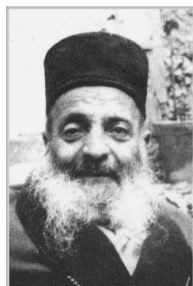
חֲשַׁב עוֹד רַגְעֵ! כָּל מַנְיֵן לוֹמְדִים, עוֹד יְכַפֵּל בְּאֶלֶף, כִּי כָּל מֵה שְׁנוֹתַנִּים מְשֻׁמִּים נוֹתְנִים בְּאֶלֶף (זוֹהַר פְּרֻשַׁת וַיֵּצֵא), וְהָרִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּמַנְיֵן, וְכָל הַמְצַטְרֵף לְלוֹמְדֵי הַשִּׁיעוֹר, הָרִי מְקַבֵּל כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד אֶת הַשְּׂכָר פִּי אֶלֶף!!! כְּלוֹמֵר 921,600 כְּפוֹל אֶלֶף סֵף הַכֹּל: תִּשְׁעַ מֵאוֹת

טוֹבָה שְׁמֵרוּבָה. וּבִרְשׁ"י מְכוֹת (כַּג ע"א): עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שֶׁתַּנְתֵּן לוֹ נִפְשׁוֹ - דְּמָדָה טוֹבָה מְרֻבָּה מִמֵּדַת פּוֹרְעֵנוֹת אֶחָד מִחֲמַשׁ מֵאוֹת - 990,042,068,600,000 - בְּמִילִים: 990 טְרִילִיוֹן 042 בִּילִיוֹן 068 מִילִיוֹן 600 אֶלֶף - דְּבִמֵּדַת פּוֹרְעֵנוֹת כְּתִיב (שְׁמוֹת כ) פּוֹקֵד עוֹן אֲבוֹת עַל בְּנִים עַל שְׁלִשִׁים וְעַל רְבָעִים וּבִמֵּדָה טוֹבָה כְּתִיב (שֵׁם) עוֹשֶׂה חֶסֶד לְאֵלֶפֶים וּמִתְרַגְּמֵינָם לְאֵלֶפֶין דְּרֵי אַרְבַּעַה דּוֹרוֹת כְּנֶגֶד אֵלֶפֶים דּוֹרוֹת הֵיינו אֶחָד מִחֲמַשׁ מֵאוֹת מִיעוּט לְאֵלֶפֶים אֵינוּ פָּחוֹת מִשְׁנֵי אֵלֶפֶים וְכָל שֶׁכֵּן אִם כִּפְשׁוּטוֹ דְּמִשְׁמַע אֵלֶפֶים עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

עֲשָׂרִים וְאַחַד מִלְיוֹן וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף – 921,600,000 –
שָׂכָר סִיּוּמֵי זוּהַר הַקְּדוּשָׁה, וְנִחְשָׁב לְכֹל אֶחָד וְאַחַד כְּאֵילוֹ
לְמַד בְּפַעַם אַחַת בְּלִבְד 921,600,000 סִיּוּמֵי זוּהַר.

וַיֵּשׁ עוֹד לְהוֹסִיף אֶת דְּבָרֵי הַסֵּפֶר חֲסִידִים שֶׁכָּל מִצְוָה
שָׂאִין לָהּ דוֹרְשִׁים וְאֵין מְקַיְמִים אוֹתָהּ, נוֹטֵל שָׂכָר
כְּנֶגֶד כָּל הַבְּטָלִים הַיְמָנָה, אִם כֵּן הַמִּתְחַבֵּר בְּחִבּוּרָה
הַקְּדוּשָׁה הַמְּשַׁתְּפֶתת בְּלִימוּד הַזוּהַר הַקְּדוּשָׁה, מִמָּה
נִפְשָׁף מְקַבֵּל שָׂכָר כְּנֶגֶד כָּל הַיְהוּדִים שֶׁבְּעוֹלָם, אִם
לֹא הִשְׁתַּתְּפוּ אִזּוֹ מְקַבֵּל כְּנֶגֶד הַבְּטָלִים, וְנִחְשָׁב לוֹ כְּמוֹ
שְׁעוֹשֵׂה חֶסֶד עִם מֵת מִצְוָה, וְאִם כֵּן זָכוּ וְהִשְׁתַּתְּפוּ,
אִזּוֹ שׁוֹב נִכְפָּל מִדִּין עֲרֻבוֹת כְּדִלְעִיל, וּבּוֹדָאֵי יַעֲמוּד
שָׂכְרוּ לְעוֹלָמוֹת אֵין קֶץ וְאֵין מִסְפָּר, כִּי אָמְרוּ חַז"ל
כָּל הַמְּצִיל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵילוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֹא,
וְכַמָּה נֶפְשׁוֹת קְדוּשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל מְצִיל מֵרַדַּת שַׁחַת רוּחָנֵי
וְגַשְׁמֵי, וְלִזָּה אֵין שׁוֹם מִחַ אֲנוּשֵׁי שְׂיוּכָל לְחַשֵּׁב. צֹא
וְלִמַּד, כִּי מְקַבְּלִים אֶת הַשָּׂכָר לְסֵף 15 מִלְיוֹן יְהוּדִים
כְּפוֹל $921,600,000 = 13,824,000,000,000,000$ –
בְּמַלְיָם: שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה קוֹדְרִילְיוֹן ו-824 טְרִילְיוֹן סִיּוּמֵי
זוּהַר לְכֹל אֶחָד וְאַחַד הַמְּשַׁתְּפֶתת בְּחִבּוּרָה הַזֹּאת –
בְּשֵׁשׁ דְּקוֹת.

תִּדְע לָךְ שֶׁלְכָל יַחִיד נִצְרָף כְּדֵי לְסַיֵּם אֶת כָּל הַזוּהַר
הַקְּדוּשָׁה, 96 שְׁעוֹת, עַל פִּי חֲשׁוֹבֹן הַזוּהַר הַמְּחוּלָק
לְ-960 כְּרָכִים עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה, כְּלוּמַר כָּל

חוברת לוקח 6 דקות לימוד [דקה
 לעמוד כפול 6 עמודים], כפול 960
 חוברות = 5760 דקות לחלק ל-60
 דקות [שיש בשעה אחת] = 96 שעות,
 שהם ארבעה יממות מעת לעת, כלומר
 בשש דקות שאתה לומד חוברת אחת
 מהתתק"ס חוברות זוהר, כאילו למדת
 4 יממות רצופים שלמים בלי אכל בלי שתיה בלי שנה.
 – ואמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע: מקבלנו
 שתענית הדיבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם
 קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות(!!!).
 ולפי דבריו 3 ימים יוצא 195.000 תעניות, זאת אומרת
 550 שנה תעניות" – ועתה בואו חשבון שבהתחברו

יז. ועל זה אפשר להמליץ את הפיוט של הצדיק הקדוש המקובל רבי
 ישראל נג'ארה זי"ע (צפת ה' ש"י - 1550 - עזה ה' שפ"ה 1625 לערך).
 מזמירותיו הפיוט הקדוש "יה רבון עלם ועלמיא" בארמית, ששרים אותו
 בשבת, "לו יחיה גבר שנין אלפיו. לא יעול גבורתך בחשבניא", שאי
 אפשר לדעת עד כמה חשוב לפני השם יתברך אמירת התהלים
 שאמירתה עולה בחשבון אלף שנים. אם בן אדם פשוט אומר שלש
 פעמים תהלים ברצף עם תענית דיבור ועושה כן שש פעמים [גם לא
 רצופים] עולה לו כאילו התענה 1101 שנה. וכמו שאומר "לא יעול
 גבורתך בחושבניא" – שאי אתה יכול להבין, אבל המעלה – עד כדי
 שווה כמו "לו יחיה גבר שנין אלפיו", ואל תתמה כיצד מוצאים רמזים
 בפיוט, שכידוע נאמרו בקדושה עליונה, וידוע המעשה ששר שירות
 ותשבחות להשי"ת וכחום היום הפשיט מעט שרויליו – ושלח לו רבינו

לחבורה הקדושה הזו הוא לומד זוהר הקדוש 4 יממות רצופות בלי הפסק וודאי הוא כחָרַב וּחְנִית לְשָׂרָף כָּל הקלפות, ועֵתָהּ הוא עַת רְצוֹן נִפְלְאָה מְאֹד וְזִמְן מְסוּגָל בְּיוֹתֵר לְבִקֵּשׁ רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְהִתְפַּלֵּל עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּלָנוּ בְּיַחַד נִזְכֶּה שְׂאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים יִשְׁלַח מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וּמַהְרָ"שׁ בּוֹזְגָלוֹ זי"ע מְאֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַפְּסָא מְלֻךְ" אָמַר, דְּלִמּוּד הַזְהַר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפְּשָׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב וּבַהֲלָכוֹת שַׁבָּת), וְזֶה לְשׁוֹן הַ"כְּסָא מְלֻךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לְמוּד הַזְהַר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מְאֹר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲהַ אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשָׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הָבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְּנֵי הַמְּלֻךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרִקִיעָא. גַּם בְּתְּקוּן לִי פְּתַב (הַפְּסָא מְלֻךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּמְהָ גְדוּל חַיּוּב עַל תְּלִמִיד חָכָם לְלַמֵּד קְבָלָה. וְעַנְשָׁם כִּמְהָ גְדוּל אִם

האריי שישוב ללבוש בגדים העליונים - כי המלאכים ירדו לשמוע שירתו וכאשר הרים השרוולים פרחו להם. ומיד תיקן הענין ושב לקדמותו.

אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא פי הם מעפכים
הגאולה רחמנא ליצלן... פי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב
זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת
קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת
קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי
הבריאה.

ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער
השמחה) המבאר דלמוד (וכל מצוה) הנעשה
בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד
בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר
הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד
פשט בימי החול).

וביסורים כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש
שעה בשבת שווה מאה מליון שנה
תורה!!!! - ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה.

צא וחשב בלימוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שניה
אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את
הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

אם כולנו נתאחד באהבה ונלמד זוהר הקדוש יבוא
העולם לתקונו השלם.

ידוע שהבאבא סאלי היה נוסע לירושלים
 ללמוד זוהר הקדוש, והבהיר פי דף
 זוהר בירושלים שקול כמו 10 דפים במקום
 אחר בארץ (ובגלל זה היה נוסע לירושלים ללמוד
 זוהר הקדוש).

על פן בואו חשבון: שעה זוהר בכתל [ששם השראת
 השכינה (שעה כמו לימוד בשבת קודש) שנה פי אלף (זוהר
 ויצא)], שנה מאה מליון שנה תורה, ובירושלים שנה פי
 10, כלומר שנה ביליון [1,000,000,000], שנה תורה
 ואם הלימוד במנין, יש להכפיל שוב פי אלף (זוהר ויצא)
 = טריליון [1,000,000,000,000] שנה תורה, ולפי
 דברי הספר חסידים שכל מצוה שאין לה דורשים נוטל
 שָׁכַר כְּנֶגֶד כָּל הַבְּטִילִים הַיְמָנָה, מְקַבְּלִים שָׁכַר לְסָךְ 15
 מְלִיוֹן יְהוּדִים, יֵשׁ לְהַכְפִּיל פִּי 15 מְלִיוֹן = 15 קוִינְטִילִיוֹן
 [15,000,000,000,000,000,000] שנה תורה, ועכשיו
 כשאנו מתחברים בחבורה קדושה זו 960 לומדי תורת
 הרשב"י ונחשב לכל אחד שנים את כל הזוהר הקדוש
 שלוקח 96 שעות [שהם 4 יממות רצופות מעת לעת] =
 1,440,000,000,000,000,000,000,000 ולזה אין שום מח
 אנושי שיוכל לחשב הזכיות הגדולות האלו לכל אחד
 שמשתתף בחבורה הזאת בכתל המערבי וכו'.

וזכות זו ממשיכה לך במשך ארבעים יום, כך תבא זך
 ונקי ליום הכפורים ותצא בת קול ותאמר

סִלַּחְתִּי כְּדַבְרֵיךָ, כִּי בְּאֵמַת בְּלִימוּד זֶה אֶתָּה פּוֹדֶה אֶת
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מֵהַגְּלוּת, וּמִזִּכְּהָ לְכָל יִשְׂרָאֵל [כְּשֶׁאֶתָּה
אוֹמֵר בְּלִשָּׁם יַחּוּד בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל], וּמִכְּנִיס יַחַד אֶתְּךָ
בְּשַׁעַת נְעִילָה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאֲשֶׁר הֵם שֵׁם לְהִיכָל
הַזְּכוּת וְהָאֱהָבָה, וּבִזְכוּת זֶה יְקוּיִם הַבְּטַחַת מִשֶּׁה רַעֲיָא
מֵהֵימְנָא בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחְמֵי אֲמֵן כִּי"ר.

עֲתָה, הָאֵם אֶתָּה מִבֵּין, מָהוּ גּוֹדֵל הַזְּכוּת לְעַרְךָ מִנֵּן
בְּכַתְל וְלִלְמַד זוהר הַקְּדוּשָׁה? וְאֵם אֶתָּה זְקוּק
לִישׁוּעָה, הַדְּבָר לֹא פְרוּךְ בְּכֶסֶף, רַק תְּעַרְךָ מִנֵּן, לְעֶשֶׂר
דְּקוּת, בְּכַתְל, בְּמִקְוֹמוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם הַשְּׂרָאָת שְׂכִינָה.
בְּכַתְל הַמְעַרְבֵי אוֹ בְּקֶבֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּמִירוֹן
(זוהר חלק ב' פְּרָשַׁת בֵּא דָף לח ע"א וְעוּד), אוֹ בְּקֶבֶר רַחֵל (תִּיקוּנֵי
זוהר תִּיקוּן ו'), אוֹ בְּמַעְרַת הַמְּכַפְּלָה וְתִלְמָדוּ בִּיחַד שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת חֵלֶק הַזוהר מִתַּתְק"ס הַשִּׁיף אֲלֵיכֶם, תִּגִּידוּ
בִּיחַד "פְּתַח אֲלֵיהוּ" כְּמוֹ שְׁכַתְב רַבִּינוּ הָרִי"ח הַטּוֹב
בְּסַפְרוֹ דַּעַת וְתַבּוּנָה פְּתִיחָה שְׁלִישִׁית, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הִנֵּה
דוּד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אָמַר (תְּהֵלִים פָּרָק נֹא י"ז) "א-דְּנִי
שְׁפָתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ", הָרִי זֶה כָּלֵל גְּדוּל בִּידְךָ,
קוּדָם כָּל דְּבָר צְרִיף לְהַבִּיט בְּגִדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וּבְרוּמָמוֹתוֹ הָעֲלִיּוֹנָה, הֵן קוּדָם תְּפִלָּה הֵן
קוּדָם עֶסֶק הַתּוֹרָה, וּבְפָרְט כְּאֲשֶׁר תְּבוּא לְלִמּוּד בְּסַתְרֵי
תּוֹרָה. עַל כֵּן כָּל עֵת וּבְכָל פַּעַם אֲשֶׁר תִּלְמַד אֲמוֹר בְּפִיךָ
וּרְחוּשׁ בְּלִבְבְּךָ פְּתִיחַת אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֲשֶׁר

פֶּתַח וְאָמַר רַבּוֹן עָלַיִן דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל וְכוּ', עַד סוּף פְּתִיחַת אָמְרִיו הַיִּשְׂרָיִם. וְתַן דְּעִתָּךְ הַיֵּטֵב עַל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, וְאִזְ עֵינֵיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָיִם לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל בְּסוּדוֹת הַנִּסְתָּרִים, עַכ"ל. [וְעוֹד עֵינֵין דְּבָרִיו בְּסוּף הַקְּדָמָה לְפָרְשַׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתַי]. וּבְאֶמְרָךְ פֶּתַח אֵלֶיהוּ אַתָּה פּוֹתַח אֶת מְקוֹר הַשֶּׁפַע לְמַעְלָה. וִיהִי רְצוֹן שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֵינוּ לְרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַחֻשְׁבֹן הַזֶּה 1,440,000,000,000,000,000 יֵשׁ לָךְ בְּכָל שַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב, זֹאת אוֹמְרַת, 9 יְמֵי שַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב כְּלוֹמַר 6 שַׁבָּתוֹת וַיּוֹמִים רֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפוּרִים [עַם מַנְיָן], אַתָּה מְרוֹיַח אֶת הַחֻשְׁבֹן הַזֶּה, זֹאת אוֹמְרַת בְּיַחַד עִם הַיּוֹם הַזֶּה שְׁלוֹמֵדִים בְּכַתֵּל יֵשׁ לָנוּ 10 יְמִים, שְׂאֵתָה מְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁכֶר הַזֶּה 14,400,000,000,000,000,000. כְּלִשׁוֹן הַזֶּה הַקְּדוּשׁ סוּף פָּרְשַׁת "שְׁלַח-לָךְ" - זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִינִין". מְלַבֵּד יְמִים שְׁהוֹלְכִים לְקַבְּרֵי צְדִיקִים כְּמוֹ מִירוֹן וְקַבֵּר רְחַל וּמַעֲרַת הַמְּכַפְּלָה וְדוּד הַמֶּלֶךְ, שְׁשֵׁם יֵשׁ הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, יֵשׁ לָךְ בְּכָל פְּעַם אֶת הַזְּכוּיוֹת הָאֵלוּ. דַּע לָךְ שְׁבָכְל פְּעַם שְׂאֵתָה לוּמֵד זוּהַר הַקְּדוּשׁ אַתָּה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וּמִמְשִׁיף אוֹתָהּ אֵלֶיךָ

וְרִשְׁבִּי יוֹשֵׁב וְלוֹמַד כְּנִגְדֵךָ (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקבל מהר"א גלאנטי זי"ע) וּמִקְבֵּל הַתְּדַבְּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא וְנִשְׁקִינן מִהֶרְשֶׁב־יִי הַקְּדוֹשׁ (לקוטי מוה"ר"ן תורה י"ב). ועוד כָּל הַחֲשֻׁבוֹן הַנֶּ"ל הוּא גַם בְּשָׂאֵר הַשְּׁלוּשִׁים יוֹם שְׂאֵתָה לּוֹמַד כָּל יוֹם וּמִתְקַשֵּׁר לְ-960 יְהוּדִים שֶׁל מִשְׁפַּחַת הֶרְשֶׁב־יִי לּוֹמְדִים וּמְקִימִים דְּבַרֵי הֶרְשֶׁב־יִי.

וְכָל הַזְכוּת הַעֲצוּם בְּכַחוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדֵי שְׁיִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְהִשְׁתַּתֵּף עִם הַכָּלָל וְלִלְמוֹד אֶת הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, סָךְ 6 דְּקוֹת לַיּוֹם - בְּמִשְׁךָ 40 יוֹם, וְלִכְּל אֶחָד וְאֶחָד מִהַמְשַׁתְּתָפִים יֵשׁ זְכוּת זו. צֵא וַחֲשֵׁב הָאֵם יֵשׁ בַּר דַּעַת שֶׁלֹּא יְרוּץ וַיַּחֲסוּף זְכוּת עֲצוּמָה זו, וַיִּשְׁאַר ח"ו בְּטִלְן וְעַם הָאָרֶץ?

הַרְי יְדוּעַ לְכָל, מַה שְׁאָמְרוּ בְּזוּהַר חֲדָשׁ (נח כט: ל.): בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ: וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה - בְּגִלּוֹת אָדוּם. וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד - שְׁעַד הַיּוֹם לֹא חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה וְלֹא הִעִירָה רוּחָהּ. שְׁאָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֵלְמִלִּי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, לֹא נִשְׁאַרָה בְּגִלּוֹת יוֹם אֶחָד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כָּל הַגְּלִיּוֹת שְׁגָלְתָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, נִתְּן לָהּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְמַן וְקֶץ וּנְתַעֲוֶרְרָה תְּמִיד בְּתִשׁוּבָה, וְגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹן אֵין לוֹ קֶץ וְזְמַן, אֲלֵא הַכָּל תְּלוּי בְּתִשׁוּבָה, שְׁנֹאֲמַר (דְּבָרִים ל) וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתְּ בְּקִלּוֹ. וְכַתוּב (שִׁם) אִם יִהְיֶה גִדְחָךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. אָמַר לוֹ רַבִּי

עֲקִיבָא, אִם כֵּן, אֵיךְ יִהְיֶה זֶה לְעוֹרֵר אֶת כָּל־מִן כְּאֶחָד
 בְּתִשׁוּבָה? מִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי הַשָּׁמַיִם וּמִי שֶׁהוּא בְּסוֹפֵי
 הָאָרֶץ, אֵיךְ יִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה? שָׂאֵם יִחְזְרוּ
 בְּתִשׁוּבָה רָאשֵׁי הָעֵדָה, אוּ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזִכּוֹתֵם
 תִּתְכַּנְּסוּ כָּל הַגְּלוּת

אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: חַיִּיךָ, שָׂאֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
 רָאשֵׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, [שָׂאֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
 כְּרֵאוּי רָאשֵׁי הָעֵדָה] אוּ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד [אוּ עֵדָה
 אַחַת], בְּזִכּוֹתֵם תִּתְכַּנְּסוּ כָּל הַגְּלוּת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִסְתַּכֵּל תָּמִיד מְתִי יִחְזְרוּ וַיַּעֲשֶׂה לָהֶם טוֹב, שֶׁכְּתוּב
 (ישעיה ל) וְלִכֵּן יִחַכֶּה ה' לַחֲנֻכְכֶם, מִחַכֶּה תָּמִיד אִמְתִּי
 יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

וּכְלָנוּ חֲבוּרָה קְדוֹשָׁה הִמְתַּאֲחָדִים בְּאַהֲבָה וּמְקַבְּלִים
 עָלֵינוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה וְאַהֲבָה לְרַעַף כְּמוֹךְ לְהַתְדַבֵּק
 קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וַיִּשְׂרָאֵל וְאוֹרֵייתָא חַד הוּא, וְאַפְשָׁר
 שְׂבֻזְכוֹת כָּל הַמְּשַׁתְּתָפִים כְּאֵן תַּכְּף נִגְאָל, וּבּוֹדָאֵי
 מְעוֹרְרִים רַעַשׁ גְּדוֹל בְּפִמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה וּמִתְקַרְבִּים
 בְּצַעֲדֵי עֲנָק לְהַגְאָלָה הַשְּׁלִימָה, וּמִי יִתֵּן וְכָל עִם ה'
 נְבִיאִים, בְּלִימוּד הַזוּהַר הַקְּדוֹשׁ מִתְדַבְּקִים, וּבְגִאֲלַת
 הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה חֲפָצִים, כְּלָנוּ לִי-הָ וְלִי-הָ אָנוּ מְצַפִּים.

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹרֵר אֶת חֲבֵרוֹ שֵׁיֵאמֵר וַיִּלְמַד עִם חֲבוּרוֹת
 קְדוֹשׁוֹת אֵלּוּ, וְזֶה רַק כְּמָה דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה
 יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֶן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצִחַ, וַיְבִיֵן אֶת כָּל דְּרָכֵי

ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד זוהר הקדוש ששעה אחת בחול היא כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דרבי נתן), ובכך ינצל מהערב רב, כדברי הנביא ישעיה (פרק נו יג-יד) "בזעקך יצילך קבוציך, ואת כלם ישא רוח יקח הבל [אלו ערב רב], והחוסה בי ינחל ארץ וירש הר קדשי. ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי".

וכמו שאמרו בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ה: - קכ"ו:). לשון הקודש: ... וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שמות כ) וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה, והם רחוקים מהם. ואם ירדו להתחבר אתם, מה פתוב בהם? (שם יט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. באותו זמן יתקיים בישראל, (דברים לב) ה' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, והרי פרשוהו, אין מקבלים גרים לימות המשיח. (שמואל-א ב) ורשעים בחשך ידמו (מלת ידמו פרושה יכרתו וימותו) - הם ערב רב שימותו בחשך. ומשום זה אמר עליהם הנביא (יחזקאל יג), ואל אדמת ישראל לא יבאו (פירוש שישארו בחוץ לארץ בין הגוים, ולא יהיה להם רשות ליכנס לארץ ישראל - רמ"ק ומפרשים, מתוק מדבש).

... אָמַר לוֹ הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן [מֹשֶׁה רַבְּנוּ אָמַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא], בְּשִׁבּוּעָה עָלֶיךָ בְּשֵׁם ה', אַל תֵּאָחֵר בְּכָל יְכַלְתֶּךָ, שְׁהָרִי אֲנִי בְּצַעַר רַב. (שְׁמוֹת ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, עוֹזֵר לִי, לְהוֹצִיאֲנִי מִצַּעַר זֶה, בְּקַבְרָה זוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עָלַי (ישעיה נג) וַיִּתֵּן אֶת הַרְשָׁעִים קַבְרוֹ, וְלֹא נוֹדַע בִּי, וְאֲנִי חָשׁוּב בְּעֵינֵיהֶם, בֵּין עַרְב רַב הַרְשָׁעִים, כְּכֹלֵב מֵת שֶׁסָּרַח בֵּינֵיהֶם, שֶׁחֲכַמֵּת סוּפְרִים תִּסְרַח בֵּינֵיהֶם בְּכָל עִיר וְעִיר וּבְכָל מְקוֹם שִׁישְׂרָאֵל מִפְּזָרִים בֵּינֵיהֶם בֵּין הַמְּלָכִים. וְחִזְרוּ אוֹתָם עַרְב רַב רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, צֵאן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (יחזקאל לד) "וַאֲתָן צֵאֲנִי צֵאֵן מִרְעִיתִי אָדָם אֲתָם", וְאֵין לָהֶם יְכָלֵת לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים ... וְאוֹתָם עַרְב רַב הֵם עֲשִׂירִים בְּשִׁלּוּהָ, בְּשִׁמְחָה, בְּלִי צַעַר, בְּלֹא יְגוֹן כָּלֵל, גְּזֻלָּנִים, בְּעָלֵי שַׁחַד, שֶׁהֵם דִּינָיִם רָאשֵׁי הָעָם. (בְּרַאשִׁית ז) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם. עָלֵיהֶם נֶאֱמַר (איכה א) הִיוּ צָרִיחַ לְרֹאשׁ. בְּשִׁבּוּעָה עָלֶיךָ פַּעַם שְׁנֵיחָה, בְּחֵי ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, שֶׁכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יִפְלוּ מִפִּיךָ, בְּכָל יְכַלְתֶּךָ לְדַבֵּר אוֹתָם לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהִרְאוֹת אֶת הַדַּחַק שְׁלֵהֶם (עַד כָּאן רַעֲיָא מְהֵימְנָא).

שְׁלֵא תְּגִידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! שְׁלֵא תֵאֲמָרוּ לֹא יְכַלְנוּ! בִּידְנוּ הַדְּבָר, וְחֹב קְדוֹשׁ הוּא לָנוּ! מִי לֵה' אֵלֵי! – הַקָּב"ה הַקְּדִים לָנוּ רְפוּאָה לְמַכָּה וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת הַרְשָׁב"י לְהַצִּילָנוּ מִכָּל גְּזֻרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת. – עוֹרוּ

יְשָׁנִים מִתְרַדְמֵתְכֶם! עִם יִשְׂרָאֵל זְקוּק לְהַנְצִל מֵהַמְּבּוּל
הַנּוֹרָא! – וְזֹאת אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי: "תִּיבַת נֹחַ" שֶׁהוּא
"הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ".

על כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, בּוֹאוּ וְנִשְׁמַע לְצוּוֵי
שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ ע"ה לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה
וְלֹא לְחִכּוֹת לְמַחֵר [כִּי מַחֵר זֶה עֲצַת עֲמֶלְקִין], רַק תְּכַף
וּמִיד נִתְאַחַד וְנִתְחַזַּק וְנִתְקַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ
זוהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשַׁרִּיךְ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדְאֵי תְּכַף נִגְאָל,
וְיֵהִי רְצוֹן שְׁנוֹזָפָה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְּׁרִים,
שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עֲלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתָךְ
הַגְּעַתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תִּנּוּ לַמּוֹד לְשֵׁם שָׁמַיִם,
הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, לַעֲשׂוֹת
נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגַרֵם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמְדוּ בְּכָל יוֹם
זוהר הַקְּדוֹשׁ וְכַךְ גַּלְךָ כְּלָנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

